

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a lap
 azérküldésére vonatkozó föl-
 szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. tábla átellenében,
 hová a lap szellemi részé-
 illető minden közlemény
 int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vez. i.

Jelszavak.

Pécs, 1896. november hó 11

(*) Akademiikus vitát folytattak mostanában a „Budapesti Hírlap“ és a „Magyarország“ a fölött a kérdés fölött, vajjon van-e a közjogi ellenzéknek egyáltalában létjogosultsága mai szervezete mellett, vagy nem-e jobb és célravezetőbb volna a 48. meddő t. a. j. r. l. t. n. n. i. a 67-es alapra, ahol talán több hasznát látná a nemzeti törekvések összesége a pártok és frakciók működésének, mint az örökös merév negáció hangoztatásával.

Szépen zenél mind a két ujság nagytehetségű cikkezője. Mi azonban egyik bölcselkedő publicista véleményét sem tesszük magunkévá, hanem igenis, már előlegesen is ki merjük jelenteni következtetésünket, amit ez a lefolyt vita csak megerősített bennünk, hogy t. i. nagyon is van, sőt elengedhetetlen posztulátuma Magyarország politikai fejlődésének és állami kifejedésének a függetlenségi és 48-as eszmék folytonos fentartása és hangoztatása. Hogy miért? — Elmondjuk a következőkben.

Tekintetbe véve a kormánypártnak azt a túlon-tul való erősségét és nagy tömegét, melyet a mostani választások hoztak létre, hogy hogyan, azt most ne keressük. kétszeresen létjogosultsága van a függetlenségi és 48-as pártnak. Határozott tévedés, tehát azt a jelszót kidobni a nagy világba, amint ezt a „Magyarország“ tette, hogy „Van-e, vagy nincs a 67-es alap tagadásában és támadásában célszerűség és értelem?“ Cikkező azt állítja ugyan, hogy van, de a sorok közt ott lappang a kérdés, hátha nincs? Mert ez után az előre bocsátott okkötés után arra a következtetésre jut, hogy „A közjogi ellenzék nemcsak fölösleges, de káros is, ha a nemzeti temperamentum beéri az állami függetlenségnek azzal a mértékével, a melyet a kiegyezés a mi hazánknak koncedált.“

A „Budapesti Hírlap“ sietett aztán erre a jelszóra ráduplázni, s azt akarja bebizonyítani, hogy bizonyos káros és elnyomó rendszer alatt is virágozhatik a nemzet, ha megvan fiaiban az erre való képesség és akarat. Példa reá Peiszisztra-

tos korszaka Athenben és III. Napoleoné, amidőn a kultura és vagyoni jólét mindkét helyen óriási dimenziókban emelkedett.

Részünkről határozottan téves állításnak tartjuk, hogy a közjogi ellenzék meddő munkát végez. Még akkor sem, ha a választások eredménye arról győzné meg az elfogulatlanokat, hogy a választók tulnyomó többsége a kormánypárthoz tartozik a valóságban is.

Hiszen a választóknak a szavazás alkalmával történt megnyilatkozását ha a nemzeti akarat megnyilatkozásának vesszük is, ámbár hogy nem így van, azt legjobban a mindenkori kormányon álló férfaink tudnák megmondani, még akkor is, a nemzeti akaratától teljesen függetlenül is megvan a mi pártunk létjogosultsága elannyira, hogy a nemzet legvitálisabb érdekeinek szempontjából Pitt angol államférfi receptje szerint nálunk — tekintettel specifikus viszonyainkra — a függetlenségi pártot, mint egyedül számottevő ellenzékét valami mesterséges uton-módon még akkor is fen kellene tartani, ha eszméinek az egész hazában egyetlenegy híve sem volna.

Okai, hogy ez így van, számosak, melyeknek gyökerei messze évszázadokra vezethetők vissza, a mióta Ausztriával köt bennünket össze sorsunk és háromezázados nemzeti törekvéseink mindig a körül forogtak, hogy „németet fogtunk, de nem ereszt.“ Mi csak a sok közül két nyomós argumentumot emlitünk föl, melyek bebizonyítják, hogy ha Magyarországon nem volna már közel 30 év óta függetlenségi párt, hát teremteni kellene.

Az egyik argumentum az, hogy a dinasztia és a magyar nemzet közt fennálló viszony, tehát az Ausztriával fennálló, 1867-ben erősebbé tett közjogi kapocs eo ipso fölbomlik, mihelyt az uralkodóháznak a pragmatika szankcióban fölemlített három ága kihal. A másik, hogy Magyarország az 1867. XII. t. c. értelmében akkor is teljesen visszanyeri teljes állami függetlenségét, ha Ausztriában a parlamentáris kormányforma, vagy a mostani alkotmány eltörül.

A második eset bekövetkezésére, egybevetve a Lajthán-tul fennálló konföderacionális törekvéseket, nagyon is lehet remé-

nyünk, és éppen ez a pont volt az, mely rábirta Kossuth Ferencet, hogy pártjának élére álljon és békés, törvényes eszközökkel törekedjék dicső atyja törekvéseit megvalósítani, az önálló és független Magyarországot.

Hisz odaát, a Lajthán tul, az állam-szervezet bomlásának folyamata ijesztő mértékben halad esztendőök óta. Lichtensteinék, Luegerék által iniciált mozgalmak, a tömegek baljósultu forrongása, mely a kormányzatot rákényszerítette az általános, bár közvetett választói jog behozatalára, a „Fünfgulden Männer“-ek mindmegannyi tünetei az osztrák államtest forradalmi lázának. Ime, az osztrák alkotmány forradalmi veszélyektől környékezve, az osztrák állam bázisa felforgató törekvésektől megrendülve.

Igen természetes, hogy ezekkel az eshetőségekkel szemben, a nemzet közjogi akaratától függetlenül, igenis célszerű, sőt szükséges a függetlenségi pártnak a fennállása Magyarországon. Bánffy b. akkor tévedett óriásit, midőn hatalmi eszközökkel és pénzzel ugy összetörte ezt a pártot; mert bizony a legközelebbi jövő be fogja igazolni, hogy erős ellenzék híjával nem képes kikerülni azt a sok csapdát, dacára minden furfangosságának, melyet osztrák kollegái állítottak számára, s mindjárt a kvóta-kérdésénél nyakát szegik — Bécsből.

Igenis, szükséges a függetlenségi párt, még pedig tekintélyes számbeli arányban, már csak azért is, hogy pártalakulásainkból ne hiányozzék egy eleven és beszédes szimbóluma annak a törvényes igénynek, a melyet a nemzet egyetemes állami függetlenségének teljes mértékére nézve emelhet.

Igenis, szükséges pártunk létezése és fennállása már csak azért is, hogy kellő ellemsúlyozásul szolgáljon a centralisztikus törekvéseknek, melyek a kormány omnipotenciáját helyezik a legfőbb helyre, ezért aztán nem riadnak vissza ezeréves alkotmány-bástyák lerombolásától sem; értjük a vármegyék államosságát.

Élő tiltakozás a mi pártunk a kiegyezésben biztosított nemzeti jogok mindennemű csorbítása ellen, hogy a szünet nélkül való jogfeladások, a rendszeresen folytatott beolvastási politika ellen oda

SZEIBERT FÜLÖP
 EZELOTT
PACZOLAY és SZEIBERT

tisztelettel értesíti a n. ó. közönséget, hogy az eddig a Széchenyi-téren a Nemzeti kávéház mellett lévő uridivat-szabó üzletét f. évi november hó 8-án ugyancsak a Széchenyi-téren lévő Piacsek-féle házba helyezte át és egyidejűleg megemlíti, hogy

bel és külföldi szövetekből
 állandóan nagy választékot tart és mérték utáni rendeléseket pontosan eszközöl.

Kiáltás az osztrák szoldban állóknak Deak Ferenc mondását: „Jogainkat, függetlenségünket, melyeket a zsarnokság elkobzott, az idő, vagy a kedvező körülmények mindig visszaszerezhetik; de az oly jogokat, melyekről a nemzet önként mondott le, sem az idők, sem a körülmények kedvező volta nem szerezhetik vissza soha.”

Kossuth Ferenc körútjában a haza minden helyén hangoztatta, hogy reménye van reá, erős reménye, hogy nincs is már oly messze az idő, hogy pártunk elvei megvalósuljanak, hogy a parlamentben többségre jutva, vagy a mi sokkal hamarabb következik be, a szomszéd zavaros viszonyai, éppen az általunk annyiszor támadott és kárhoztatott 67-iki kiegyezési törvény alapján, hazánk visszanyeri teljes állami függetlenségét és akkor nem leendő egyéb hátra, mint hogy a nemzet egyeteme magáévá tegye pártunk törekvéseit, és akkor a törvény holt betűi megelevenednek s föltámad a maga valóságában az 1848-ban megalkotott alkotmány.

Nem kell tehát kishitűeknek, reményvesztetteknek lennünk a kormány pillanatnyi sikere miatt. Elsőpri egy főretteg az egész hitvány rendszert, haszonleső tagjaival és gyalázatos eszközeivel együtt, s habár ez idő szerint nem voltunk képesek meghódítani eszméinknek a haza összes polgárait: él bennünk a hit, kell is hogy éljen, hogy csakis a mi magasztos, tiszta elveink diadalrajutása vivja ki hazánk állami függetlenségét. Addig is tehát kiki teljesítse kötelességét.

H i r e k.

Pécs, 1896. november hó 11.

As irodalom gyássa.

— Katastrófa a szerkesztőségben. —

Tekintettel az őszi idény előrehaladott ságára — mint a t. c. hirdető közönség mondani szokta — külön helyiséget béreltünk a szerkesztőség társaságában a lapunk-

hoz címzett novellák, drámák, verses elbeszélések, kor, jellem és hangulatrajok elraktározására. Az író urak ugyanis ilyen tájban szállítják be a redakciókba a nyári termést „szives kölség végett.” Miután a szerkesztő egy készülő tragédiát fedezte fel, melyből azonban kilencedfél felvonás van még csak, büntetésből az irodalmi magazin raktározásának nevezett ki.

A tizenhat mássát nyomó irodalmi tükarmányt külön fő-, al- és fiókosztályba osztottam be a hőök társadalmi állása, vallása, kora, nemzetisége és a halálnem szerint. Mert valóságos pécsi Morgue es a mi szellemi éléskamránk. A gyengédebb lelkű szerzők hat koncnyi silhuetében, ahogy ők nevezik, legfeljebb ha négy-öt embert végeznek ki gyöngyhásmarkulatu törrel, szigonynyal, vagy hason őrö méreggel, az író urak tulnyomó része azonban valósággal toszódik a kegyet lenségben s gyakran egy kurta tárca halott jait három temetkezési intézet sem tudná egy napon örök nyugalomra szállítani.

Sokszor olyan mély meggyőződéssel hangoztatják az öngyilkosság előtt, hogy nincs kellemebb valami, mint pihenni mélyen a föld alatt, ahol már semmi szükség a „fájdalom nélküli” fogorvosra, sem a tyukszemgyűrűkre, hajnövesztő-kenőcsre, Pain Expellerre, hogy gyanakszom a Kegelet embereire, a kik fix fizetés mellett a tárcarovatban csinálnak reklámot az örök nyugalomnak.

As is ezen feltevésem mellett bizonyít, hogy a novellabeli urak és asszonyságok leg inkább a magas arisztokráciához tartoznak: grófnék, marquise ek, vicomte-ok, határőrgró fok. Csak elvétve csap fel polgárember re gényhősnek, ami nagyon érthető valami is, mert as adópénstárnok például nem igen ér rá délelőtt sétalovagolni, ebéd után szerelmes levelek olvasása közben a haját tépni, közben pedig annak a bűnnek a szálat kutatni, amelyet minden jóra való író becsületbeli kötelességének tart egy összecsomózni, hogy csak néhány sikertült gyilkosság, önlövés és önmérgezés — mint Tolnai Lajos dr. hivatalosan mondja — után kuszálódik ki valahogy a szerző meséje labirintusából. Persze a telekkönyvi átalakító, vagy a rovancsbiztos ur kedves nejéről is bajos volna elhinni, hogy a „hintaszékben hátradőlve, idegesen babrál selyem csipkekendőjével, türelmetlenül nézve az óramutatót.” Sokkal valószínűbb, hogy ezeket a hölgyeket a marhabus árának

emelkedése, vagy a hüvelyes vetemények állása inkább foglalkoztatják, mint Raoul ur bajusza, vagy Adolár ifiur szenvedő tekintete.

Igen, a szerkesztőségben történt katastrófára térek. Ma volt as első fűtés. Mondják önök: no né, még ezt is kiszervezték. Eleget bosszankodunk, hogy annyit össze-vissza irkafirkálnak az ujságok már II. Rhamaes király óta napaugárról, őszről, ködről, galucaniról, parapléről, hangversenyéről, boáról, caukott bérkocsiról, bálról, népkonyháról, fumei cápáról, megszóktetett anyósról, azon a címen, hogy ő kelme a szezon legeslegeselő fecskéje.

Csak hogy ettől as első fűtéstől nem egy mélyen tisztelt szerzőt kileli a hideg. Fűtőnk irigységből-e, vagy miből (a megindított vizgálat lesz hivatta kideríteni) az irodalmi magazin remekeit a vassörnyeteg torkában meggyújtva, átadta az enyészetnek — fejezné ki magát Igric ur, a mi házi pótánk.

Már most mitevők legyünk: A ravasz borz című irányregényből éppen a borzot sikkasztotta el, a fekete álarcos rablóvezér beszélykéből az álarcot és a Bugyelláris titkaiból nem a bugyellárist, hanem a pénst. A türelmetlen szerzők megnyugtatóására köz tudomásává tesszük, hogy a fűtőt, aki egy darab modern irodalmat fűtött el, ólomba öntettük, kiszedettük, hasámba tördeltettük, kinyomattuk, felvágattuk és kihordattuk. Ilyen állapotban került a szegény ember hozzám és én, az irodalmi éléskamra kulcsárja, hálsán megszoritottam a kezét. (b.)

Napirend 1896. november 12-én.

Naptár: csütörtök, nov. 12. — Róm. kath.: Emmal — Prot: Jónás. — Görög-kel. (okt. 31.) Epimák. — Zsidó: Kislev 6. — Nap két 6 óra 47 perckor; nyugszik 4 óra 9 perckor — Hold két délután 1 órakor; nyugszik éjjel 11 óra 25 perckor. Hold első negyede 6 óra 41 perckor reggel.

Időjárás: hőmérséklet 10 Celsius fok meleg; légnymás 751. — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint változó felhőzet, hűvös idő, helyenkint csapadék varható.

Néplelkek jelentkezése.

Színház: Durand és Durand.

— (Jegyzői vizsga.) Említettük, hogy a f. hó 10. és 11-én a vármegye székházában nyilvános jegyzővizsgálat fog tartani. E vizsgálatra kezdetben három jelent-

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Margithoz.

Emlékszel-e, midőn melletted ülve,
Szemednek kéklő tengerébe néstem,
Melyben megláttam írva hű szerelmed,
S szemed varássa tartott remegésben.

Féltem mint gyermek, kit lopáson érnek,
S valóban loptam édes csókjaidból,
Ölelni vágytam s mikor átöleltél,
Szerettem volna futni karjaidból.

Oh mert kebleden as örök menyorság,
Csábos mosolygó angyalait hordod,
Vagy nem tudom tán az örök tüspoklot.
Melynek tűzébe lelkem belefojtod.

Czettler Rezső.

Beszéljen a mamával.

— Gaffon A. —

Nem tudom, vajjon valóban úgy van-e, hanem mindenesetre a következő mód as általános, amelylyel valaki imádott hölgyének a kezét meg szokta kórni.

A férfi megfogja kiválasztottjának a kezét és azt mondja: Oh Gizi (vagy Margit,

Mariska, Böske, Olga) kisasszony, (pardon! nagysám!) akár e az enyém lenni? Mire a leány szemérmesen leütö a szemét, gyenge pirlepi el-arcját és e szavakat suttogja: Beszéljen a mamával!

Száz regényben van megírva a leánykérésnek es a módja és egyetlen egy iskolás ifju leány sem fogná elhinni, hogy másként is történhetnék a dolog majd ő vele.

S hogy mégis másként történik néhanéha, arra nézve akarok most néhány példát elmondani, ahol ugyanis másként kérték meg a leányt.

Igy például egy legendaszerű mese elmondja, hogy miként jutott a cár a cárnéhoz.

A házasság régen kicsinált dolog volt és a cárevicsnek Darmstadtba kellett mennie a menyasszonyáért. Odaállt hát a leány elé és azt mondá: Apám azt óhajtja, hogy megkérjem a kezét!

— És az én nagyanyám, a királyné azt óhajtja, hogy én fogadjam az öné. De a szívét... és ezzel mindkét kezével megfogta az ifju trónörökös kezét és mélyen tekintett a szemébe, a szívét, azt megpróbálom majd meghódítani.

Csak hogy erre már nem volt szüksége, mert e szavak már meghódították.

Elég furcsa leánykérés volt a nemrég meghalt, volt belga államminiszteré is. Frére Orban, mikor még szegény diák volt, vizsgái előtt egy gazdag kereskedőnek a leányába

szeretett bele. Vizont szerelemre talált, de alig remélhette, hogy a leány sorsai beleegyeznek a házasságba.

— Tudod mit — mondja egy napon a leány, — te holnap vizgázol. Ha sikerrel tesszed le a vizgálat, akkor egyszerűen eljössz hozzánk a színházba, te belépsz a páholyunkba és ott megcsókolasz, akkor kell, hogy odaadjanak szüleim.

Ugy is történt. Frére Orban kintütetés-sel vizgázott le és sietett a színházba, a hol csakhamar kopogtatott a páholy ajtaján, melyen belül kedvese ült. Es halálsápadtan ugrott fel, az ajtó felnyitott és a kettő egy kimondhatatlan csókban forrva össze, egymást átkarolták.

Aztán kibontakozott a leány, és: a vőlegényem! — így mutatta be az ifjut

Persze, hogy lett nagy skandalum. De a szülők tudakozódtak az ifju után és miután csak jót hallottak felőle, hát engedtek. As eljegyzés nyilvánossá lett és ezt csakhamar követte a lakodalom.

Elég furcsa módon jutott Mac Kinley a „Bill” jéről hirneves amerikai elnökjelölt (most már az Unió elnöke) is feleségéhez.

Abban a városban, a hol ő mint ifju élt, a mostani neje tanítónő volt valamelyik iskolában; ő pedig felügyelő egy másikban. Utjokban az iskola felé rendszeren találkoztak, a nélkül, hogy ismerték volna egymást és a

keső volt, de utóbb még az írásbeli előtt visszalépett egy, nevezetesen Farkas N. baranyasomogyi jegyzőségéd. Így a tegnapi írásbeli és a mai szóbelire csak két vizsgáló: Radó Gyula hercegszöllősi és Kossa Tihamér baranyasellyei jegyzőségédék pályáztak. A vizsgálóbizottság, — melynek tagjai voltak: Szily László alispán mint elnök, Dragonescu Döme pénzügyigazgató, Salamon József kir. tanfelügyelő, Nagy Jenő főügyész, Kossits Kamill megyei főjegyző, Jeszenszky Lajos árvaszéki elnök, Gyenes Kletus főszámvévevő, Bolgár Kálmán anyakönyvi felügyelő, továbbá Klombauer és Podgorelac körjegyzők, — Radó Gyulát egyhangulag és Kossa Tihamért pedig szótöbbséggel úgy az írásbeli, mint a szóbeli vizsgálat sikeres kiállása után a jegyzői hivatal viselésére képesítettnek jelentette ki, miről a vizsgáló bizottsági tagok aláírásával ellátott képesítő oklevelet nyertek.

— **(Országos közoktatási tanács tag.)** Incódy Dénes dr., a pécsi ciszterciarend főgimnáziumának igazgatóját a vallás és közoktatásügyi miniszter az országos közoktatási tanács tagjává nevezte ki.

— **(A szigetvári mandátum védelmesője.)** Egy Szigetvárról érkezett értesítés szerint Hegyesy főszolgabíró egymásután követi el az erőszakoskodások egész sorát Biedermann Ressel megátadott mandátuma érdekében. Valószínűleg azért teszi ezt, mert tudja, hogy Biedermann nem választó és így természetesen nem is választható. Dobsza községben a választó polgárok összegyűltek, hogy a petíció és fenytő ügyben az adatokat összeállítsák és a polgárokat Fenyőssy hatcsendőrrel szót akarta kergettetni. Mivel azonban erre írásbeli rendelete nem volt, a csendőrök nem fogantositották a parancsot. Este hat óra tájban a polgárság összegyűlt Olay Lajos lakásánál, ahol tiszteletére hasznias dalokat énekeltek, a polgárokat azonban a csendőrök szuronysegezve szíjjelverték és közülök többet letartóztattak. Hegyesy ellen

nélkül, hogy szóltak volna egymáshoz, jóllehet mindkettő tudta, hogy ki a másik.

Így ment ez egy jó darab ideig. Egy napon aztán, éppen midőn a tanítónő balra akart befordulni, Mac Kinley hamar elébe lépett a szavakkal:

— Itt mindennap elválnak utjaink, kisasszony, mindig így maradjon ez? Nem haladhatnánk egész életünkön át egy közös úton? — Mit gondolsz?

— És én? — és belenézett a szemébe.

— Megpróbáljuk — mondja aztán és kezet nyújtott neki és azóta . . .

Azóta együtt haladnak az életben.

Elég furcsa módon jutott Jones, az amerikai író is nevéhez.

Megpillantott egy szép leányt, a kibe bele is szeretett és azonnal üldözőbe is vette, de a mikor meg akarta szólítani, az oly pillantást vetett rá, hogy inába szállt a bátorsága. De végül nem törődött vele és eleibe állva, köszönt és azt mondá:

— Bocsanat, hogy itt az utcán szólítom meg, de hát csak azt akartam önnek mondani, hogy nem lenne-e a legközelebb a nőm. Mert én szeretem önt!

— És én? — Én gyűlölöm, mint a hogy minden szemtelen embert gyűlölök — mondá a leány haragosan.

— Annál jobb — mondá Jones, akkor tehát legjobban szálta tud rajtam boszút állani, hogy hozzám jön.

tanusított eljárása következtében újabb fenytő panaszt adtak be. A Biedermann mandátuma ellen beadandó petíciót ma irták alá a közjegyző előtt.

— **(Himen táblája.)** A pécsi anyakönyvvezetői hivatalnak házasulandók kihirdetési tábláján a következő új jegyespárok nevei olvashatók:

Nagy György, rk., Ócsárd — Kuruc Rozália, rk., Ócsárd;

Horváth Mihály, rk., Pécs — Szinger Etel, rk., Pécs;

Kormos György, rk., Kaposvár — Kovács Katalin, rk., Kaposvár;

Deák Illés, rk., Pécs — Horváth Anna, rk., Pécs;

Stahl Ferenc, rk., Pécs — Finta Anna, rk., Pécs.

— **(Utóellenőrzési szemlék.)** Most folynak az utóellenőrzési szemlék a hadseregben. Mivel az ellenőrzési szemléket a képviselőválasztások miatt megszakították és az ellenőrzési szemlére kötelezett hadkötelesek is most jelentkeznek, az ellenőrzési szemlék e hét eleje óta tartanak és csak holnap érnek véget. Úgy a közöshadsereg, mint a honvédség részéről az utóellenőrzési szemlék a Fehérvári laktanyában folynak.

— **(Katonaság, mint közlekedési akadály.)** A Makár-dűlőben fekvő földek tulajdonosai kérvényt adtak be a város tanácsához, melyben a fölől panaszkodnak, hogy az arrafelé gyakorlatokat tartó és esenköszben katonai földmunkálatokat teljesítő legénység úgy eltorlaszolja a földekre vezető dűlő utakat, hogy oda járművel menni lehetetlen, sőt azoknak is akadályokat gördítenek útjába, a kik az egyetlen közlekedési utat akarva fölhasználni, vagy földjeikre trágyát akarnak kihordatni, a mennyiben a saját külön katonai céljakra szükséges árkokból a földet az ut kellős közepére lapátolják ki, megörökítvén aztán a járhatatlan utakról szóló mult századvegi jeremiádot

És a leány? . . . Nem tudom már, hogy miként történt, de igen rövid idő múlva a nejevé lett és boldoggá tette urát.

Így azaz meg száz példát lehetne még felsorolni, a melyekben másként is jutott az ifjú asszonyhoz, mint a „beszéljen a mamával” által; — de most még csak egyet akarok elmondani.

Isabella spanyol királyné házasságáról ugyanis. Egy napon magához rendelé unoka testvérét és így szólt hozzá:

— Ferenc, tudod-e, hogy férjhez akarnak adni?

— Tudom, — válaszolá ez nyugodtan.

— Te tudod és türöd ezt? . . . Így hát te egy cseppet sem szeretsz engem?

Ferenc ámulva nézett rá.

— Oh, igen, de hát mit tegyek?

Akkor Isabella különös tekintettel nézett rá:

— Bolond, — mondá — hát végy el! — És kifejezésében volt valami, a mit nem lehetett félreérteni . . .

Midőn ama napon az államminiszter ismét szóba hozta a házassági terveket, Isabella félbeszakítá:

— Ne fáradjon kérem. Tegnap óta már úgy vagyok, mintha már férjhez mentem volna. Férjem — Assiszi Ferenc herceg.

És a dolog abban maradt.

— Hja, néha így is jut az ember férjhez.

in natura. Jogosultnak tartjuk a polgárság feljajdulását, mert az még sem járja, hogy a béke idején háborusdit játszó katonaság kárt okozzon annak a polgárságnak, melynek véres verejtékén szerzett filhéreiből tartják fenn azért, hogy megvédelmezzék bennünket ellenségeinktől, nem pedig ő legyen belől ellenségünk. Hiszenük is, hogy a tanács sikerrel fog közbejárni és a katonai felettes hatóság gyorsan fog intézkedni, hogy megszüntjék végre és az állandó közlekedési akadály.

— **(Elgácsolás.)** Reberics Béla, belvárosi I. oszt. 6 éves kis tanuló, Reberics Imre polg. leányiskolai igazgató fiacskája, amint ma 10 óra után iskolából kijövet a Mária-utcán haladva atyjához a polg. leányiskolába igyekezett a tuloldalról átmenni, egy eddig ismeretlen fuvaros kocsi sebes hajtással az uton átfutó fiut a kocsi rudjával elütötte. A kocsi elmenekült, de a fiu a rud ütésétől fején és homlokán jelentékeny sérülést szenvedett; azonkívül a jobb lábán is, mely a kerék alá került, de minthogy a kocsi üres volt, szerencsére törést nem okozott. Az eszméletlen állapotban elterült fiucskát a polgári iskolában gondos ápolás alá vették és a gyorsan érkezett Bahula orvos sebeit bekötözte. E baleset ismét intő példaul szolgál rendőrségünknek, hogy az iskolák körüli sebes hajtást szigorúan tiltsa el. De másrészt helyén volna az is, ha 10-11 óra és délután 4 órakor három intézetből az iskolások tömeges kivonulásakor a Mária-utca torkolatánál és az Iskola-utca előtt rendőri felügyelet állíttatnék fel.

— **(A barcsi jótékony négyestület)** alaptökejének gyarapítására folyó hó 14-én a barcstelepi Casinó helyiségeiben táncestélyt rendez. Beléptidij: Személyenkint 1 frt. Családjegy 2 frt. Kezdete este 8 és fél órakor.

— **(A mai nap.)** Ma van Márton püspök emléknapja. Es a nap Franciaországának történelmi dátum, az egyháznak kegyeletes emléknap, a possonyi zsidóhitközségnek királyi ajándékosztó terminus és sok-sok nemzetközi Mártonoknak vidám névnapi ünnepe. Szegény Szent-Márton, boursi püspök és hitvalló, kinek csontjait a XVI. századbeli reformátusok megégették és szélnek eresztették, nem halt hiába vértanu halált. Ötödfélésszáz éve emlékszik meg ime róla, minden évben a kegyeletes emberiség, nemzetiségre való tekintet nélkül. Egyedül a magyar néphagyomány csinált magának külön legendát Márton nevével kapcsolatban. Lárton ludja! Ki ne hallott volna erről a tiszteletreméltó állatról? Pedig a legenda eredete nagyon homályos. Midőn ugyanis Szt. Márton püspökké választották, a kegyes férfit szerénységéből a ludak óljába bujt, de ezek gágogásukkal elárulták. Es a monda. A történelmi tény pedig az, hogy a possonyi zsidó hitközség évenként Márton napján felcifrászott hizott ludat vissz hódolati ajándéku a királynak. De micsoda vonatkozásban van a possonyi zsidó hitközség a szent Márton püspökké választásával? . . . Es legalább is rejtélyes. Valaminthogy az is szerfölött titokzatos dolog, hogy mért éppen Márton ludjából jósol a magyar paraszt időjárását? Mert az is tény, hogy a magyar köznép Márton

napján űli le és eszi meg a gondosan kihalt ludat s annak melleontjából, meg hátgerincéből jósel a téli időre. Ha több rajta a vörösség, több lesz a lágy idő, ha pedig nagyobbraest fehér, több lesz a hó. Hát az István, Ferenc, János, Péter és Pál ludjai nem alkalmasak ilyenén meteorologiai studiumokra? Miért éppen a Márton ludja avasál leveli békává? Mi a magyarázata ennek a metamorfózisnak? . . . Mindezek olyan kérdések, melyek még a magyar tudományos akadémia bölcs döntésére várnak, annál is inkább, mert maguk a Mártonok nem hajlandók hasonló elmékedésekkel tölteni Márton napját. Ők inkább vidáman kocintgatnak ilyenkor. És ez nagyon helyesen is van így. Csak nem tölthetik azzal a névnap estét, hogy megvitassák: mi köze a possonyi szidó hitközségnek a Szt.-Márton püspökké választásához? . . .

— **(Felmondották a fogyasztási bérletet.)** Nagy szegénység uralkodik Tolnavármegyében, a mit a filloxera pusztításain kívül az csak növelt, hogy augusztus hóban az elemi csapás alig kimélt meg 1—2 községet. Miután nincs termés, nem iszik a gazda bort, hanem vizet s nem kerül husra, csak kenyér legyen. Ennek következtében a fogyasztási és italadó bérlők nem képesek beszédni az általuk a kincstárnak fizetett összeget. A fogyasztási bérlők tehát 31 tolnamegyei községben felmondták a kincstárnak a bérletet; többek között Szegárdon is, a hol eddig Rosenfeld Mór bérlő 42.000 forintot fizetett a bérletért.

— **(Nazarénus katona.)** Megvan végre a pécsi helyőreégnek is a maga specialitása: akadt végre a katonák közt egy nazarénus. Az októberben berukkolt ujoncok közül való ez a specialitás s az 52 ik gyalogezred 9-ik századában szolgál. Farkas Jakabnak hívják s mivel a nazarénus szektához tartozik, nem bírják rávenni a fegyverforgatásra. Ugy látszik azonban, hogy még ujonc az új hitben is, mert fegyvereit szépen megtisztítja, tehát mégis megfogja; csak mikor a velők való prakszisra akarnak tanítani, akkor tagadja meg az engedelmességet. A Littke kaszárnyában, hol a 9 ik század fekszik, azonban észrevették, hogy az ujonchoz bejárogat egy ember s ezzel történt beszélgetések után szállja meg a nazarénus katonát a cödkönyösség és tagadja meg az engedelmességet. Figyelemmel kísérték hát ezt az embert s mikor tegnap este is bement a kaszárnyába, jelentést tettek róla a rendőrségnek. Selényi Antal ügyeletes rendőrbiztos aztán beinvitáltatta a rendőrségre, hol Rónak kapitány jelenlétében kihallgatta. Az illetőt Seid Ferencnek hívják, foglalkozására nézve pék s Bácskából Bresztovácra került Pécsre. Nevezetes volt kihallgatásánál, hogy mikor a vallását kérdesték, azt felelte, hogy római katolikus. S amint erre ellene fordultak, hogy hát mért terjeszti mégis a nazarénus fanatizmust, teljes meggyőződéssel felelte:

— Kérem, ez az én hitem!

A nazarénus apostol, ki a nazarénus ujonchoz csakugyan annak az új hitben való megerősítése végett járt be a kaszárnyába, nos és feleségével, meg öccsével és annak a

feleségével képezik Pécsen a nazarénus hit egész hívőeregét. Kihallgatása után a nazarénus apostolnak megültotta a rendőrség, hogy valaha a lábát a Littke-kaszárnyába betegye s azzal haza bocsájtotta. Helyőreégünk egyetlen nazarénus katonája e szerint lelki erősítő nélkül maradt, de hogy engedelmeskedni fog-e a katonai szabályoknak, az még kérdés. Bármiképen fenyítsék, nem bírják rávenni a fegyverforgatásra s a mikor kérdésik tőle, hogy mért nem teljesíti a parancsot, mért nem fogja meg a fegyvert, fanatikus meggyőződéssel válaszolja:

— Mert az Ige nem engedi!

Hogy meddig tart ki ebben az állhatatosságban katonáék szigora mellett, az még a jövő kérdése.

— **(Vesztett eb garázdálkodása.)**

Barcsról írják lapunknak. Igen kínos helyzetből szabadították meg vasárnap reggel az utcán járó-kelők Tóth István asztalos tanoncot. A fiu ugyanis valahol gazdája küldetésében járt, mikor hirtelen egy vele szemben jövő kutya neki ugrik és lábát megkapja. A fiu először tréfára vette a dolgot, és igyekezett tőle megszabadulni, de a kutya sehogya se tágitott és makacsul fogta a szegény fiu lábát. Mikor már látta, hogy szép szerével nem szabadulhat tőle, ittelgelni kezdte az ebet, ez perese dühében annál mélyebbre véste fogait áldozata testébe. Végre a fiu kiáltásaira odasereglett nép botokkal és ásókkal szabadították meg a tanoncot, úgy hogy a kutyát a szőszoros értelmében leverték lábáról, de még akkor is vicsorgó fogai közt tartotta a kiharapott nadrág darabot. Az arra menő csendőrőrzárát azután egy lövéssel leterítette a megdühösödött ebet, melynek sajna a szegény Tóth Istvánon kívül is van még áldozata, két kis fiu, egy kis leány 3—4 év körül és egy 40 éves asszony, kiket a veszett kutya többé kevésbé megmárt, Mind az öt szerencsétlenül jártat, még a történetek délelőttjén felvitték Budapestre a Pasteur-féle intézetbe.

— **(Razzia.)** Az éjjel razziat tartott rendőrségünk Selényi Antal ügyeletes rendőrbiztos vezetése alatt. A razzia — mondhatnók — fényes eredménnyel végződött, mert éppen tizenhét darab csavargót fogtak össze, a kik hely és foglalkozás nélkül lévén, itt a városban húzták meg magukat a hideg idő beálltával, mind a tizenheten élő veszedelmei a lakosság köz és vagyonbiztonságának. Ma délelőtt aztán az elfogott csavargókat előállították a főkapitány elé, az kiadta a számukra a hazatoloncoltási rendeletet.

— **(Közgyűlés.)** A barcsi izr. hitközség, mint onnét lapunkat értesítik, e hó 15-én tartja rendes évi közgyűlését, mely az idén igen sajosnak ígérkezik, minthogy a hitközség kebelében olyan differenciák merültek fel, melyeket e gyűlés lesz hivatva elintézni. Mint hírlik, az egész választmány leköszön.

— **(Eltűnt egyének.)** Pendl Imre, nasici születésű, tizenhároméves asztalos-tanonc a napokban eltűnt Pécsről. A pécsi rendőrfőkapitány elrendelte az eltűnt fiu körözését. Ugyancsak az eltűntek névsorába jutott a mai nappal Polacsék Fülöp,

paksi születésű szabósegéd. a kit meg a szolgabíróóság köröztet. Egyelőre azonban a két eltűnt közül egyiknek sem tudtak nyomára akadni s mindakettő inkognitóban rejtőzködik a rendőrség nyomozása elől.

— **(Megjárta.)** Kollarics István dráva szt.-mártoni lakos, mikor szombaton beakart jönni Barcsra a hetivásárra, már Pál-falunál volt, mikor hirtelen valami Szabó Vendel nevű részeg paraszt utját állja, és számon kéri tőle a rajta hónapok előtt elkövetett sértést. Kollarics, ki Szabót csak most látta életében először, és még csak hírből sem ismerte, állt, mint a borju az új kapunál nagy álmékedésére még mentegetni is elfelejté magát. Részeg ellenfele, ki a hallgatásban csak makacsságot látott, felemelte a kezében lévő boros üveget, és Kollaricshoz vágta, úgy hogy azt menten elborította a vér. Erre a nem várt fordulatra Kollarics se volt rest és igyekezett Szabóval megértetni, hogy ők se látták egymást, és hogy a beszéd jobban hasson, szavait egy pár ütleggel kíséerte, de csak vesztére, mert a részeg ellenfél most már mint egy bestia rohant a félreismerett ellenségre, és azt úgy helybenhagyta, hogy dr. Siklóssy orvosi segélyére volt szüksége, a ki a kezén és fején támadt folytonossági hiányokat össze illesztette. A kedélyes találkozásnak még a bíróságnál lesz folytatása.

— **(A komikus tragédiája.)** Ma délben a Király utcában egy házba bement egy elzüllött kinézésű ember kéregetés céljából. A házmaster nyakon fogta és átadta a sarki rendőrnek, a ki aztán — mint-hogy tilos a koldulás — bevitte a rendőrségre. Az elfogott embernek borotvált arca van és kihallgatáskor Selényi rendőrbiztos előtt Bercsenyi Gyula színésznek vallotta magát. Legelőször is egy „szinészeti“ bizonyítványt mutatott, mely még 1894. évből származik s Nagyatádon kelt Balogh Árpád színigazgató — hamisított aláírásával és kezdetleges pecsétmáslattal. Éles szemű rendőrbiztosunknak ez feltűnően, előadatta az ember többi irását is, mindenek előtt a katonai elbocsájtó levélből kitűnt, hogy az illető Bercsenyi Gyula, zala-apátii születésű, volt honvéd-örvezető, foglalkozására nézve pedig — szabó. Erre aztán azt vallotta a sarokbaszorult ember, hogy igenis szabóságot tanult, de később beállt a bucsu-szentlászlói Ferencrendiekhez fráternek, majd onnan elszökvén, színész, még pedig komikus lett. Igazolási jegye is van; ebből is kitűnik, hogy színész, de a „szabó“ szó ki van az igazoló jegyből vakarva. A szélhámos ember a szegárdi „Ferenc“-közkórházba is mint színész vétette fel magát e erről igazolványt is kért. Ezzel az igazolvánnyal járt kelt aztán a kéregetett Pécsen is, mikor végre nyakon csipették. A szélhámos csavargót — a ki csak akkor irtmerte be, hogy nem színész, mikor Erdélyi Miklós, szintársulatunk titkára, kijelentette, hogy ilyen nevű és ábrázatu komikust egész világéletében nem látott — haza fogják toloncolni.

— **(Ismeretlen haldokló.)** Tegnap lapunkban ily cím alatt irtuk meg, hogy a Radnics-utca 26. szám alatti házban egy ismeretlen, öreg ember haldoklott, a ki tel-

jesen egyedül állván, a rendőrségnek jelen tették be haldoklását, hogy a kórházba vigyék. Az ismeretlen haldokló nem is maradt életben, meghalt, de előbb megtudhatták tőle a nevét. Zoltán Mihálynak hívják és nincs senkije, csak egy fia, kiről azt sem tudja, hol van. Az elhunytat a kórházból ma temették el.

— **(A bukott önkéntesek tiszti vizsgája.)** Nevezetes rendeletet adott ki ujabbán a hadügyminiszterium az egyéves önkéntesek érdekében. Tudvalevőleg eddig csak azok az önkéntesek tehettek tiszti vizsgát, kik az első évet eredménynyel végezték s kivételképen azok, kik ugyan két évet szolgáltak, de jó magaviseletükkel kiérdemelték a tiszti vizsgára való bocsáttatást. A hadügyminiszterium most közlésezi, hogy azok az önkéntesek is jelentkezhetnek tiszti vizsgára, kik ugyan az első év végén a tiszti vizsagán elbuktak, de a második évre szabadságoltattak. Megjegyzendő, hogy ez csak kedvezmény, a második évre szabadságoit önkéntesek a tiszti vizsgára nem kötelezhetők. Aligha fog akadni olyan önkéntes, ki erre a vizsgára jelentkezik, minthogy ez esetben a második évben is kénytelen az illető „a katonai kiképzetésben résztvenni.“ Ez a második esztendő nagyon is nagy áldozat.

— **(Megunták a gazdájukat.)** Két tolnamegyei cseléd jó messze elhanyagott szülőfalujától s utójára Tiszaluccon vállaltak szolgálatot. Azonban csakhamar meg-

unták a gazdájukat és a faképnél hagyták őket minden bucsu nélkül. A két szökevény közül az egyiket Tolnai Péternek hívják és gerjéni születésű; a másik neve Závodi János s ez meg Gyönkre való. A két szökevény cseléd a szökést akképp eszelte ki, hogy cselédkönyveiket is ellopták gazdáiktól, természetesen, azért, hogy ha kedvük tartja, máshol álljanak szolgálatba. Egyelőre azonban ezt bajosan tehetik, mert a szerencsi szolgabírótság körzetségi őket s ha elcsipik valahol a rendőrök, visszaviszik őket megunt gazdáikhoz.

— **(Mégmérgezett kutyák.)** Valami gézengusz csavargó tíres óráiban asszal foglalkozik, hogy a jobb fajtájú kutyákat sorba gyilkolja. Egész rendszeresen úzi különös sportját, úgy hogy az utóbbi napokban több, mint 12 ilyen kutyagyilkolási esetet jelentettek föl a rendőrségnél. A jeles ur strichinnel mérgezi meg szegény állatokat, a melyek természetesen hamarosan felfordulnak, arra sem érve rá, hogy gyilkosukat illetőleg nyomra vezessenek. A rendőrség figyelmezteti az ebek tulajdonosait, főleg azokat, akiknek értékes vadász ebeik vannak, hogy addig is, míg a vizsgálat kideritené a kutya mérgezőt, kutyáikat ne eresszék szabadon.

— **(Az ideai cukorévad.)** Az idén meglehetősen jó termést kaptak a répatermelő gazdák. A termett répa mennyisége 10—15 százalékkal haladja meg a múlt év termését, a mi főleg a nedves időjárásnak tulajdonít-

ható, mely a répát jól meg növesztette. A cukorgyárakra nézve azonban a répatermés már nem mondható oly kedvezőnek, mert a répa cukortartalma meglehetősen gyöngye, a termett répamennyiséget pedig fennálló szerződésnek értelmében a gyárak súly szerint meghatározott ár ellenében tartoznak átvenni. A cukorgyárakban es idő szerint teljes mérvben folyik az üzem, a mi a gyárakkal szomszédos vasutállomásokon is észrevehető, hol naponként egymást érik a répaeszállító vonatok.

— **(Két ló, egy ló.)** A polgártársat adóügyben citálták a rendőrségre. A polgártárs fuvaros s mint ilyen járul adó képében szeretett hazánk kösterheihöz. Azonban panassa volt, aminek irásban adott kifejezést. Hogy miért adóztatják őt meg két ló után, mikor neki csak egy ló van? Az irás elment az adóhivatalhoz, s onnan a rendőrségre, hogy tudja ki a dolgok valódi igazságát. Azután arra az eredményre jutott, hogy a polgártárs panaszának nincs alapja, mert csakugyan két lóval fuvarozik. Ezért hívták föl ma

— Hát azt mondta maga, hogy csak egy lóval fuvaroz, pedig kettővel jár.

— Hát igen — mondta. — De kérem, olyan apró lovaim vannak, hogy a kettő csak egy személyszámba mehet.

— **(Mégzökött inas.)** Mint a siklósi előjáróság értesíti a pécsi rendőrséget, A utunovics Pál, Szele Károly ottani sütőmester inasa, tegnapelőtt gazdájától minden szó nélkül eltávozott és azóta nem is

De ott sem lehetett egyedül.

Ott találta Szabó Margitot.

Margit, a mint léptek zaját hallá, hirtelen felveté a fejét, mikor Liánát ismerte meg az érkezésben egyszerre a meglepetés sápadtsága lepte el szép arcát.

Liána észrevette ezt és nem tudta mire vélni.

— Nos, Margit, de egyedül vagy? Talán vártál valakire?

A leány arca azonban a kérdés alatt is már a büszke nyugodt, hideg arc lett. És a nála megszokott csábos mosolylyal szólt.

— Vártam, Liána. Talán éppen tead. Vagy egy segítőre a ki kisegítsen ebből a csunya játékból, a melybe keveredtem. Mert nem bírom tovább; nem bírom.

E válasz megnyugtatta Liánát. És leült a leány mellé.

— Hát nem bírod? Jó. De csak nem szalasztod el a bosszút kezeid közül. Hát fejezd be, a mit eddig oly sikerrel véghez vittél.

— De hogyan? Nem árnithatom tovább, utálom, gyűlölöm!

— Megmondom én a módját. Vagy a felesége leszel...

— Nem! Soha! soha!

Liána szinte megrettent a sikoltásra, a hogy a tiltakozás kijött Margit ajkain. S annak magának is különösen tetszetett ezt a borzalmas felkiáltás, mert mindjárt hozzátette:

— Hiszen tudod, hogy gyűlölöm, hogy nem szeretem már!

És felugrott a térdeiről s odaugrott a leány elé. Az azonban csak vissza se lépett tőle.

— Miért akarod tudni? . . . Azt hiszem, nem tartozom neked felelősséggel. S most már parancsolom, hogy távozzál rögtön és ne jöjj többé hozzám, csak akkor, ha megtetted, a mit mondtam.

A férfi pedig gyáván meghunyászkodik és mint a megvert kutya, úgy könyörög bocsánatért.

A lesben álló asszony szívében az utálatnak és gyűlöletnek végtelen érzete támad fel és ez elveszti a higgadtságát. Mint a huz, indul meg. Odaempolyog az ablaktól az ajtóhoz. Megnyitja azt és nesztelenül belép rajta. A másik szoba betett ajtaján pedig fülébe vágódik egy vad, erőszakos kiáltás.

— Ah, végre is nem bírom tovább! Enyémnek kell lenned! Az enyém vagy! . . . Igen . . . az enyém és senki másé a világon!

És hallatszott, a mint a férfi odaugrik a nőhöz és elkapja azt a két erős karjával.

— Hah, bocsás! Bocsás el . . . gyűlöllek, megvetlek! . . .

S megtántorodott odabenn valaki. Bizonyára a férfi, mert e pillanatban hallani lehetett, hogy a leány odafut az ajtóhoz.

— Ha még egy lépést tessel, lesszurlak!

És odakapott az ajtó kilincséhez. A férfi azonban utána ugrott.

— Eh, őlj meg hát, ha bírsz; csak légy az enyém!

De elhalt ajkán a szó s Szabó Margit is sápadtan

tért vissza. Elrendelték tehát a megszőkött inas körzését s erre kéri a rendőrségünket is. A megszőkött inas azonban nem ide vehette az utját, mert Pécsen nem találják sehol.

— (Haro a pipa miatt.) Vannak emberek, a kiknek a szájából sohasem kopik ki a pipa. Ilyenforma ember Kis István vidéki gazda, aki ma reggel behajtott a városba. Valamelyik ismerősénél beszélgetett, a mikor a nagy tolongásban valaki kiütötte a szájából a pipáját, azonban vele együtt a száját szorongató két fogát is. A dolog vége az lett, hogy Kis István az ismeretlent úgy törülte nyakon, hogy menten összeesett. Mikor eszméltre tért, derült ki a tévedés: mert az ismeretlenben senki másra nem ismert rá, mint a saját sógorára. A pipa miatt lefolyt haronak a korcsmában volt békés befejezése.

A legújabb külföldi gyártmányú villámvilágítási cikkek, u. m. csillárok, falikarok, álló és függőlámpák, szobadizsek, valamint mindenféle világos, homályos és színes izzótestek minden világosság erejéig eredeti gyári árak mellett kaphatók Schönwald Imre ékszerésznél Pécsen Király (fő) utca.

Művészet, irodalom.

○ Denise Tegnapi, másodszori előadásán kongott a színház az ürességtől. A kis

publikum egyrésze nem is fessélyestette magát semmitől és bizonyára unatkozván Dumas moralizálásain, jóistűket kacagott a legdrámaiabb jeleneteknél. Pedig az előadás jobb volt az elsőnél; még Somogyiné is beletalálta magát szerepébe és elfogadhatóan játszott. Angyal Ilka remekelt a címszerepben, Bodroghy Lina, Csiky, Laudai igen jól megfelelték feladatuknak. Baghi a nála megszokott eleganciával adta Thouvenint, Fűredi azonban Fernand szerepét egészen elejtette. Azt pedig csak helyesebb tudjuk, hogy Thursó Ilonát társalgási darabokban is fellépteti az igazgató, mert bizony a gyakorlat szerzésére nagy szüksége van. (→)

Törvényszék.

§ Csek János ügye. Ma hirdették ki a pécsi kir. törvényszéknél a pécsi kir. ítélőtábla ítéletét a rablógyilkosság miatt ártatlanul elítélt Csek János ügyében. A táblai ítélet Csek Jánosnak szabadlábra helyezését rendelvén el, a soproni fegyházból lehozott Csek János szabadlábra is helyeztetett. A rablógyilkosság egyedüli elkövetője, Horváth József az újított perben régi büntetését kapván, azt a tábla is helyben hagyta, mi ellen most Horváth a Curiához felebbezett.

§ Lisztlopók. Horváth József és Wernner Ferenc a pécsi sertéshizláló részvénytársaságnál voltak szolgálatban alkal-

masva. Ilyen minőségben astán folyton lopogatták a társaság lisztkészletét, mindaddig, míg rajtavesztettek. A két lisztlopó ma dél előtt állt a pécsi kir. törvényszék előtt s a végtárgyalás adatai révén be is bizonyosodván a lisztlopás vádja, a bíróság által 2-2 havi foghásra ítéltettek. Az ítélet ellen az elítéltek felebbezték.

§ Mi történt az éjjel! Hernhut Sarolta és a leánya, Hernhut Hermina előadása szerint tavaly egy szép őszi éjszakán az történt, hogy Rehling Sándor és Hatos Antal behatoltak Hernhut asszonyág Zrinyi-utcai lakásába s így magánlaksértést követtek el. A panasszó feljelentésére s a megejtett vizsgálat alapján nevezettek magánlaksértés miatt vád alá is helyeztettek s ellenük sok huzavona után ma tartatott meg a végtárgyalás. Az öreg panasszó a végtárgyaláson nem jelent meg, mert időközben elmebajos lett és jelenleg is a kórházban van; s csak leánya és egy csomó fehérnép tanu jött el. A végtárgyaláson azonban a tanuk semmi terhelő vallomást nem tettek a vádlottak ellen, úgy hogy a közvádló maga indítványozta azoknak a vád alól leendő felmentésüket. A mi meg is történt s így az örök feledés titokzatos homályának lett átadva annak a kérdésnek a megoldása, hogy mi történt azon a bizonyos éjjelen?

§ Megmenekült a börtöntől. Takács Mari, fiatal szolgáló leány, szolgálatában állott Pécsen özv. Scheyrer Károlynénak. Szolgálatában azonban lopásra

maradt állóhelyében, mikor felpattant az ajtó s belépett rajta Nemes Ferenc felesége.

— Bravó, uram! Csak rajta! Itt előttem, a felesége előtt szurja által ast a bolondosan szerető szivét.

Nemes Ferenc a szoba egyik sarkában, Szabó Margit a másikban állt sápadtan, mozdulatlanul. S kösöttük az asszony, büsskén, hidegen.

— Nos, rajta hát! . . . Eh, gyáva! . . . Volt ereje azt a kis gyilkos szeresámot kiragadni az imárottja kezéből s most nem meri a szivébe mártani?! . . . Pfaj! . . .

És az asszony oda ugrott a férfinéz s a másik szempillantásában kirántotta a kezéből a remekművű kis tört, melyet az előbb Szabó Margit kapott le az ajtó melletti szőgről s melyet a viaskodás közben Nemes Ferenc kicsavart ujjai közül.

— Ée menjen! . . . Menjen s ne kerüljön többé a szemem elé, mert én verem a szivébe est a gyilkot, gasember!

Az asszony olyan volt, mint a bosszúállás megtestesülése; olyan volt, mint a Nemezis, meg a furiák.

S a hogy ajtót mutatott a férfinéz, az, mint a megvert vad, egy szó egy hang nélkül ment, rohant ki a szobából.

— Hahaha! Gratulálok imádójához, kisasszony! Gratulálok!

Kacagott utána az asszony s eldobta kezéből a kis, fényes tört, oda Szabó Margit lábai elé.

— Asszonyom én . . .

Ennél többet nem tudott mondani a leány. De nem is engedte Schnabele Fanny.

— Jól van, tudom. Kegyed nem hibás. Nem, nem! Hiszen nem is szereti; látom, tudom, hallottam. Arról meg nem tehet, hogy ő beléje bolondult s megkapta, a mit keresett . . . Jó éjszakát! . . .

S a másik pillanatban sebes suhogva sepepte se-lyem ruhája fodra a lépcsőket, a mint lesietett azokon. S astán elcsendesült minden.

XVII.

Azon a fényes estélyen történt, melyet Liána fővárosi palotájában a képviselővé választott Erdős Béla tiszteletére rendezett.

Megunva már a fényes társaság férfitagjainak rajongó hódolatát, melylyel őt, a háziasszonyt, de még inkább az érdekes szép asszonyt körülvették, — egy pillanatra maga egyedül akart lenni, hogy kipihenje magát.

Elszőkött egy pár percre vendégei elől s egyik kis terembe vonult, hogy ott pihenessen.

vetemedett s egy csomó fehéreneműt lopott el gazdaasszonyától. A lopáson rajtavestván, a rendőrséghez került s ott a lopott tárgyak nagy részét előadta, onnan pedig áttették az ügyét a törvényszékhez. A pécsi kir. törvényszéknél ma délelőtt tartották meg ellene a végtárgyalást, melyen azonban a panasszó nem jelent meg. Ezt a meg nem jelenést a bíróság olybá vevén, hogy panaszától eláll s nem kívánja volt cselédje megbüntetését, a további eljárást ez ügyben megszüntette s így Takács Mari megszabadult a börtöntől.

§ **Elítelt tolvajok.** Ma hirdették ki a pécsi kir. törvényszéknél lopással vádolt idős és ifjabb Schultheisz Menyhért ügyében a budapesti kir. Curia ítéletét, mely a két vádlottra lopás miatt a törvényszék által kiszabott 9-9 hónapi börtönbüntetést jóváhagyja. A legfelsőbb bíróság ítélete értelmében aztán az elítéltek át lettek adva büntetésük kiállása végett a kir. ügyészségnek.

TÁVIRATOK.

— **Munkácsy beteg.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Egész hátaozottan írják, hogy Munkácsy Mihály nejének luxemburgi birtokán hátgerinc sorvadásban reménytelen állapotban fekszik. Semmiképpen sem várható művészi tevékenységének folytatása.

— **Takács Zoltán megőrült.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Takács Zoltán, aki ez idő szerint a szegedi csillagbörtön lakója, megőrült. Lehetséges azonban, hogy csak szimulál.

A pissok megverselője. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szilágyi Géza „Tristia“ címmel kiadott verskötetében „Éjféli mise“ cím alatt egy közép-kori zárdát ír le, melyben papok és apácák dorbézolnak, kejelegnek és a keresztre feszített Krisztust gyalázzák. Az ügyészség vallás elleni kihágásért a járásbírósnál beperelte a szerzőt, akit Kenedi Géza védelmezett. Gajzágó bíró háromnapos elzárásra ítélte a szerzőt, aki oly durva és aljas kifejezéseket használt, melyek a keresztény vallás tiszteletét sértik.

NYILT-TÉR+)

Kitűnő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, —

továbbá: valódi ó

Slavon-Szilvorium

eredeti palaczkokban 1 frt 20 kr.

NICK A. K.-nál Pécsen,
király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

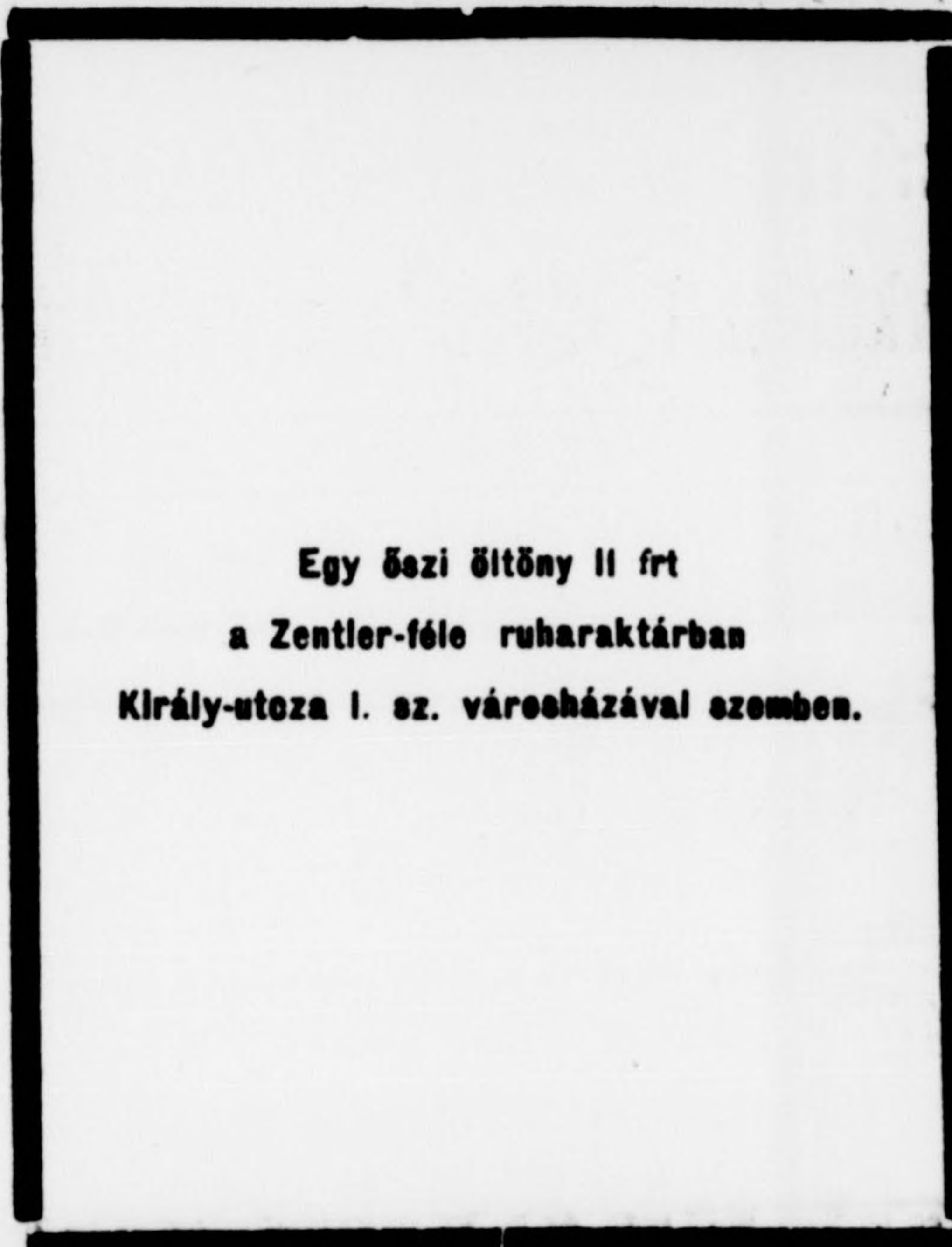
Téli-sör kimérés.

Alulírott tisztelettel értesíti a n. t. községséget, hogy mától kezdve helyiségében a **SCHOLZ ANTAL és FIA** (Sörház-utcai) **sörözősarnokában** az általánosan kedveltségnek örvendő

téli-sör

méretik ki.

Jakab Imre
vendéglős.

Eletnagyságu fényképek bármilyenü kis képek után jutányos áron készülnek.

Táj és épület felvételek vidéken is eszközöltetnek.

**Megérkeztek!!
a filcz-czipők!**

Kaphatók:

Benczenleitner József

czipóraktárában

Pécsett, király-utca 2. és 5. sz.

ÁRAK:

gyermekek részére	60 krtól	2 frt 50 krig
leánykák	70	2 " 80
nők	90	3 " —
férfiak	1 frt —	8 " —

Utazó-czipők, loden vadász-csizmák és valódi orosz sár-czipők (Caloschen) olcsó áron és nagy választékban.

4856. sz.

tkv. 1894.

Arverési hirdetmény.

A sádsi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Nick Alajos pécsi ügyvéd végrehajthatónak, Ösv. Marton Józsefné szül. Nagy Örsse belvárdi lakos végrehajást szenvedő elleni 400 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajthatási ügyében a sádsi kir. bíróság területén levő, Vékény és Szászvár határában fekvő, a vékényi 12. sz. tjkvben felvett A. I. 1/4 telekből, erdő és legelő illetőségű Nagy Örsse férj. Marton Józsefné jutalékára 339 frt, az u. o. 119 sz. tjkvben felvett A. 1. 676, 192, 190, 188, 189 és 186. hrsz. szőlőkből Nagy Örsse férj. Marton Józsefné jutalékára 110 frt, megjegyzésével annak, hogy tjkvben foglalt jutalékok a 1. 192 hrsz. kivételével végrehajthatási jog hatálya alatt Nagy András kárassai lakos tulajdonába mentek át, és a szászvári 160. sz. tjkvben foglalt. 1. 1879. hrsz. szőlőre annak kiemelésével, hogy végrehajthatást szenvedett jutaléka időközben Nagy András tulajdonába ment át, 144 frtban az arverést esennel megállapított kikialtási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi december hó 1. napján délelőtt 10 órakor Vékényen és délután 2 órakor Szászváron a községi hársban megtartandó nyilvános arverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékosok tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 33 frt 90 krt, 11 frt és 14 forint 40 krajczárt késszében vagy az 1881. évi 60. t.-c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8. §-ban kijelölt óvadékképes érték-papirban a kiküldött keséhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sádon, 1896. évi szeptember hó 14. napján. A kir. járásbíró mint tkvi Hatóság.

Márjovszky
kir. aljárásbíró.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

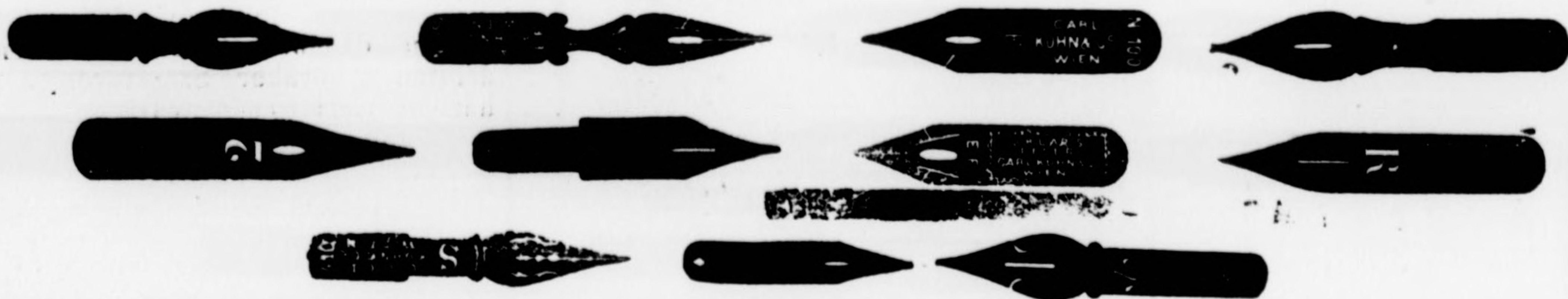
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.